

ბიზისს
ოპერისა და ბალეტის
სახელმწიფო თეატრი

რუსთაველის
ოპერა-ბალეტის
თეატრი

საქართველოს
თეატრი

RUSTAVELI THEATRE

ვოლფგანგ ამადეუს მოცარტი
Wolfgang Amadeus Mozart

მიტრიდატე

Mitridate

Re di Ponto

ჰონტოს მეფე

ვოლფგანგ ამადეუს მოცარტი
Wolfgang Amadeus Mozart

მიტრიდატე

Mitridate

პონტოს მეფე

Re di Ponto

ოპერა ორ მოქმედებად
Opera in two acts

თბილისის ზაქარია ფალიაშვილის სახელობის
ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო თეატრი
Zakaria Paliashvili Tbilisi State Opera & Ballet Theatre

შოთა რუსთაველის სახელობის
სახელმწიფო დრამატული თეატრი
Shota Rustaveli State Drama Theatre

ვოლფგანგ ამადეუს მოცარტი

მითრიდატი, კონტოს გიჟი

ლიბრეტო: ვიტორიო ამედეო ჩინია-სანტი

(თან რასინის ტრაგედიის ფუძეზე პერინისეული თარგმანის მიხედვით)

მსოფლიო პრემიერა – 1770 წლის 26 დეკემბერი, მილანის Regio Ducal Teatro, ვოლფგანგ ამადეუს მოცარტის დირიჟორობით

დირიჟორი
რეჟისორი
შხატყარი

ჯანლუკა მარჩიანო
დავით საყვარელიძე
ნინა კობიაშვილი

მითრიდატი

პორტონა და სტეა საშუალოა მეფე
ასპაზიას მოტრფიალე

ასპაზია

მითრიდატის საყვარელი
ფლოვიდას გამორჩეული

ქსიუარე

მითრიდატის ვაჟი, ასპაზიას მოტრფიალე

ფარნაცე

მითრიდატის ვაჟი, ასპაზიას მოტრფიალე

იმენე

პაროიას მეფის ასული, ფარნაცეს მოტრფიალე

მარკუსი

რომული ტრიბუნი, ფარნაცეს მეგობარი

არზატე

ნიმფის მმართველი

ტკბილი იანგ იანგი

სიმონი თეონა დეალი / სალომე ვიქია

ფრანკის მახვილი ნინო კასრადე

სიმონი ირინე თაბორიძე / მეგი ჩიხრაძე

ფრანკის მახვილი დავით დარჩია

კონსტანტე სოფიო ჯანელიძე / ვიერ ხალეაში

ფრანკის მახვილი თემიკო ქიჭინაძე

სიმონი სოფიო გორდელაძე / ანა ცარციძე

ფრანკის მახვილი ნინო თარხან-მოურავი

ტკბილი ირაკლი მურჯევნილი

სიმონი ნინო ჩაშუა / ქეთევან ხომერიკი

ფრანკის მახვილი დავით უფლისამვილი

Wolfgang Amadeus Mozart

MITRIDATE, RE DI PONTO

The libretto by Vittorio Amadeo Cigna-Santi after Giuseppe Parini's

Italian translation of Jean Racine

World Premiere – Regio Ducal Teatro, Milan Carnival

December 26, 1770

Conductor: Wolfgang Amadeus Mozart

Conductor **Gianluca Marciano**
Director **David Sakvarelidze**
Production designer **Nina Kobiashvili**

Mitridate **Tenore Yang Yang**
Aspasia **Soprano Teona Dvali / Salome Jiqia**
Drama actor Nino Kasradze
Sifare **Soprano Irine Taboridze / Megi Chikhradze**
Drama actor David Darchia
Farnace **Mezzo-Soprano Sofio Janelidze / Eter Khalvashi**
Drama actor Temiko Tchitchinadze
Ismene **Soprano Sophie Gordeladze / Anna Tsartsidze**
Drama actor Nino Tarkhan-Mouravi
Marzo **Tenore Irakli Murjkeneli**
Arbate **Soprano Nino Chachua / Ketevan Khomeriki**
Drama actor David Uplishashvili

შექმნის ისტორია

„მითრიდატე, პონტოს მეფე“ ვოლფგანგ ამადეუს მოცარტის ადრეული ოპერაა, რომელიც 1770 წელს იტალიაში მოგზაურობის დროს შეიქმნა. ორმოცმედეზიანი ოპერის ლიბრეტოს ავტორი ვიტორიო ამედეო მინია-სანტი, რომელმაც თან რასინოს ტრაგედიის ფუძეზე პერინისეული იტალიური თარგმანის მიხედვით დაწერა ტექსტი. საგულისბზოა, რომ პონტოს მეფე მითრიდატე მეექვსის ისტორია რასინოს ტრაგედიის შექმნის შემდეგ არაერთი კომპოზიტორის შთაფენების წყაარდ იცა, მათ შორის იყენენ ფრანცისკო არაი, ალბერტ ბიელი, ანტონიო კალდარი, ნიკოლა პორპორა, დომენიკ ტერაფელასი, ფუზუპე სარტი, ქვირინო გასპარინი, დავიდე ნიკოლინი და ა.შ.

14 წლის მოცარტის მიერ იტალიაში შექმნილი და იტალიურ თეატრში დასადგმულად გახრბუელი „მითრიდატე“, სრულად შეესაბამება ოპერა-სერიახ თავისებურებებს. გასაოცარია ნორჩი კომპოზიტორის ოსტატობა, რომლის შეხებებითაც 2 თვეში შეიქმნა რთული და მდიდარი პარტიტურა. ^{ახალიდატე} გასაოცარცა მთავარი გმირების შესახიხნავი, ვირტუოზული არიებით, სადაც ახალ-ნეაპოლური სკოლის ტრადიციებია გათვალისწინებული. ოპერაში მხოლოდ ორი საანსამბლო ნომერია – მეორე მოქმედების ფინალური დუეტი – *Se viver non deggio* და ოპერის ბოლოს – მოკლე კვინტეტი. ოპერის დასრულება ასეთი ნომრით ძალზე სახსიათო იყო ბაროკოს ეპოქის ოპერებისთვის. მამაკაცთა მხოლოდ ორი – თავად მითრიდატესა და მარციუსის პარტია არის გაკუთვნილი ტენორისთვის, ხოლო მითრიდატეს ვალების – ქვიფარესა და ფარნაქეს პარტიები მომღერალი კასტრატებისთვის, სოპრანოსა და კონტრალტოსთვის შეიქმნა, რაც სრულად შეესაბამებოდა იმდროინდელ ტრადიციებს. ცხადია, ყმამედი მოცარტს იტალიელ მომღერალთა მოთხოვნების გათვალისწინება უწყდა, მათ შორის იყენენ პრიმადონა ანტონია ბერნასკონი და ტენორი გაველიემო ეტორესი, რომელნიც თავდაპირველად მოცარტის წინააღმდეგ იყენენ განწყობილი, თუმცა, მალევე დაწმუნდნენ ვოლფგანგის უზადლო ნიჭიერებაში.

პირველად ოპერა შესრულდა Regio Ducal Teatro -ში მილანში 1770 წლის 26 დეკემბერს ქალაქში გამართული კარნავალის დროს, მოცარტის დირიგორობით. ოპერის დიდ წარმატებზე მეტყველებს ის, რომ 14 წლის კომპოზიტორის ოპერა წარმოდგენილი იყო 21-ჯერ.

და მაინც, რაოდენ საოცარიც უნდა იყოს, მომდევნო 200 წლის მანძილზე ეს ოპერა მიეწყებული იყო და არავის აღუდგენია. მხოლოდ 1971 წელს დაიდგა „მითრიდატე, პონტოს მეფე“ ზალცბურგის ფესტივალზე. ასევე აღსანიშნავია 1985 წელს ციურხიში რეტისორ გან-პიერ პონელიასა და დირიგორ ნიკოლუს არონკურისეული დადგმა.

About Mitridate...

Mitridate, Re di Ponto is an early opera by Wolfgang Amadeus Mozart. He wrote it while touring Italy in 1770.

The libretto of the opera in three acts is by Vittorio Amadeo Cigna-Santi after Giuseppe Parini's Italian translation of Jean Racine's tragedy. It should be noted that after Racine's tragedy, the history of Mithridates VI, King of Pontus, has become a source of inspiration for many composers including but not limited to: Francisco Arat, Albert Biehl, Antonio Caldara, Nicola Porpora, Domènec Terradellas, Giuseppe Sarti, Quirino Gasparini, Davide Nicolini, etc.

Mitridate, composed by Mozart at the age of 14 in Italy and being prepared for production at the Italian theatre, is completely in line with the peculiarities of the opera seria.

The craftsmanship of the young composer is overwhelming – in just two months' time he wrote a complicated and rich score that equals the masterpieces of the most famous masters. Mitridate features splendid virtuoso arias for the principal roles created according to the traditions of the neo-Neapolitan School. There are only two ensemble numbers in the opera: the Act II ending duet between Aspasia and Sifare (Se viver non deggio), and the brief quintet that ends the opera, very characteristic of standard baroque opera. Obviously, young Mozart had to take into consideration the demands on the part of the Italian singers, including prima donna Antonia Bernasconi and tenor Guglielmo d'Etore, who were initially ill disposed towards Mozart, but later acknowledged his talent. Only two male parts – those of Mitridate and Marzio are composed for tenors, while the parts of Mitridate's sons – Sifare and Farnace – were meant for the soprano castrato and the alto castrato that corresponded with the traditions of the time.

The opera was first performed under the baton of Mozart at the Regio Ducal Teatro, Milan, on 26 December 1770, at the Milan Carnival. The opera was a great success, having been performed twenty-one times despite doubts because of Mozart's extreme youth – he was 14 at the time.

Strange as it may seem, no revival took place in the next 200 years until Mitridate was produced for the Salzburg Festival in 1971. The production of Mitridate made in Zurich in 1985 by Jean-Pierre Ponnelle (director) and Nikolaus Harnoncourt (conductor) is among the most significant works.

ერთი სიკვდილი და ორი ქორწინება

როგორც კი შეიტყვეთ ბერძნის საერთაშორისო ფესტივალის წლევეადელი თემა – „დუნაის გაღილი შავ ზღვაში“, რაც დუნაის ქვეყნების კომპოზიტორთა შექმნილ მუსიკას და აგრეთვე შავი ზღვის ქვეყნების მუსიკალურ ებორეებს ეხება – მაშინვე ვეღამ ერთად წამოვიძახებ: მოცარტი!!! „მითრიდატე, პონტოს მეფე“.

სწორედ ამ ოპერის სათაური ავაფიქრებს დიდ ავსტრიულ კომპოზიტორს ჩემს სამშობლოსთან – საქართველოსთან. უამრავ არქეოლოგიურ მონაპოვართა შორის, რომლებთაც ძალიან მდიდარი საქართველო, მითრიდატეს ეპოქის ძეგლებს უწინმეტწოდებენ ადგილი უკავია. დღესაც შეგაძლიათ ნახოთ ე.წ. „ოპიკუსის ხიდი“, რომლითაც საბრძოლველად მოემართებოდნენ რომაელები მითრიდატეს წინააღმდეგ.

ის ამბები, რომელნიც მოცარტს ბავშვურ ფანტაზიებს უღვიძებდა, ჩვენთვის, ქართველებისთვის მშობლიური ქვეყნის ისტორია გახლავთ. წარმოიდგინეთ პრეერისტინული საქართველო, პონტო, რომელსაც მართავდა მრისხანე მეფე – მითრიდატე VI. სახელი, რომელიც სისასტიკის ერთგვარ სინონიმადაც კი ითვლებოდა.

და ამავე დროს გაიხსენეთ 14 წლის მოცარტის მუსიკა სავსე ბაროკო ეპოქის „ჩუქურთმებით“, რომელშიც უკვე შეიცნობოდა ზეზურბერი ნიჭი ახალგაზრდა მოცარტისა, მუსიკა, შექმნილი კასტრატო მომღერლებისთვისაც – საკითხი, რომელიც ჯერ კიდევ ღრმა გააზრებას მოითხოვს კაცობრიობის განვითარების უკეთ შეუნობისთვის.

მერწმუნეთ, საოცრად ძნელია ამ ორი მოვლენის – მითრიდატეს ისტორიული გმირისა და მოცარტის მუსიკის ერთმანეთთან დაკავშირება, მაგრამ თეატრი ხომ მაგაორი ადგილია, სადაც ვეღვაფერია შესაძლებელი სცენა ხომ ვაფიქსონური სამართა, სადაც შერს თქორებს და გრძნობებს ესხმება ფრთები.

და ჩვენც გადავწყვიტეთ მოვეყვით საოცარი ამბავი ერთი სიკვდილის და ორი ქორწინებისა, რომელიც ერთდროულად მომხდარა პონტოში...

სცენა წარმოადგენს სილისა და თიხისგან აგებულ კარიბჭეს – ქალაქის გაღავანს, რომელიც სიძველის გამო სარტყელით ადგილს მოგაგვიანებს. სწორედ ამ გაღავანითან იცრბობის სარტყელით სამოსში გამოწყობილი ადამიანები და ძველი, პრეტრისტინული რიტუალების შემუშობით აცოცლებენ, ანუ აღადგენენ, ამ ადგილზე ოდესღაც მომხდარ ამბებს. აცოცლებენ გმირებს – თითქოს იმქვეყნიდან იხმოვნენ მათ სულბს. გააცოცლებულ გმირებს დამოუკიდებლად არ შეუძლიათ მოქმედება [ამ გმირებს დრამატული თეატრის მსახიობები ასრულებენ]; ისინი მთლიანად რიტუალში მონაწილეთა მიერ იმართებიან [მათ კი საოპერო მომღერლები ანახიერებენ].

გადმოცემით თვით – მითრიდატეს მეფობის დროს მცხოვრები ხალხი ცივობა, რომ სული ადამიანის სხეულში კი არა, არამედ მის გარეთ არსებობდა. მხოლოდ უხილავ ძაღვები იყო მიზნული სხეულთან. ეს ფაქტი ვახდა ჩვენი სპექტაკლის კონცეფციისთვის ამოსავალი წერტილი. საოპერო მომღერლები, როგორც „სულბი“ ისე დაეყვებიან გააცოცლებულ პერსონაჟებს და მართვენ მათ გრძნობებს, მოქმედებებს, საქციელს. ყოველთვის პერსონაჟთა მიღმა იმყოფებიან, მაგრამ სულითთვის მნიშვნელოვან მომენტებში აქტიურდებიან და იფრწყენ სხეულებს. წინ გამოიდან, აზრადვე სხეულ-პერსონაჟებს და საოცარი არივნით გვიამზობენ გაიცვლებს.

ვიცი, მხოლოდ სიტყვებით ახსნა ამ რთული საოპერო-თეატრალური ფორმისა, ძალიან გამჭირდება... და რადგანაც ხელოვნების სწორედ იმ ფართის თავყანისმცემელი ვარ, რომელიც სიტყვას, ქმედებასა და მუსიკას აერთიანებს, მოითხოვ ვეღვაფერის ახსნას ამ ფართის მიგანდობ – ნახეთ ჩვენი სპექტაკლი და იქნებ გაიგოთ ჩვენი გულისხმანბი!

პატივისცემით,
დავით საყვარელიძე – სუყო

One Funeral and Two Weddings

Learning about the theme of the 2011 Al Bustan International Festival in Beirut – “Along the Danube to the Black Sea” – featuring the music by the composers from the Danube countries, as well as the artistic life in the Black Sea region, we exclaimed – Mozart!!! Mithridate Re di Pontos.

It is the title of the opera that associates the great Austrian composer with my motherland – Georgia. The Mithridates-era monuments take the most important place among numerous archeological findings Georgia boasts of. One can still see so-called “Pompey’s bridge”, crossed by the Romans advancing to fight Mithridates.

The stories nourishing Mozart’s childish fantasies, for us, the Georgians constitute the history of our motherland we cherish so dearly. Just imagine Pontus, pre-Christian Georgia, ruled by the ruthless king - Mithridates VI – even considered as the embodiment of cruelty.

And at the same time, please recall the music by a 14 year-old Mozart, full of the Baroque era “ornaments”, the music composed with such an amazing spirit, displaying unearthly talents of young Mozart, the music written for the castrati as well – the issue that requires profound analysis – to better understand human development.

Believe me, it’s very difficult to interconnect the historical hero of Mithridates and Mozart’s music, however, the theatre is a truly majestic place where anything is possible! The stage is a magnificent place where your thoughts and emotions are being realized.

And we’ve decided to tell you an amazing story of one death and two nuptials that took place simultaneously in Pontus. The setting

is a gate made of sand and clay – the city wall. Being very old it reminds us of a ritual place. People wearing ritual attire assemble at the foot of the wall to bring to life, in other words to revive the stories that once took place there through ancient pre-Christian rituals. They are revitalizing the characters, as if summoning their souls.

Revitalized characters cannot act independently (drama actors play these characters). They are being manipulated by the ritual participants (performed by the opera singers).

As the saying goes, the people living during the reign of Mithridates believed that the soul existed outside the human body rather than in it, that it was attached to the body with invisible threads. It has become the cornerstone of our production’s concept. The opera singers follow the revitalized characters as their “souls” and manage their feelings, actions and behavior. They are always behind the characters, but in the crucial for the soul moments regain the strength and forget about the bodies. They step forward covering the body-characters and convey their emotions through thrilling arias.

I realize that it is almost impossible to explain in words this comprehensive operatic-dramatic form and being the fan of this very art-form that encompasses words, action and music, I would let the genre to explain everything – please see our production and perhaps you will understand our intention!

Sincerely,
David Sakvarelidze – Sukho

მოკლე შინაარსი

1 მოქმედება

ნიმფას მთავარი – არბატე ქალაქის მმართველობას და კარიბჭის გასაღებს გადასცემს მითრიდატეს ვაჟს – ქსიფარეს. მითრიდატეს დაღუპვის ცნობის გავრცელებისთანავე მმართველობა ზღვით იდგო ქსიფარემ, რათა თავისი ძმის ფარნაქსეს წინააღმდეგ გამოეცხებინა უზურპირებული ძალაუფლება და ამით ჩამოეშორებინა იგი სასიყვარულო მეტოქეობიდან. ორივეს მითრიდატეს რჩეული – ასპაზია შეეყარება.

...შემოდის ასპაზია, რომელიც ქსიფარეს ემუდარება დაიცვას იგი ფარნაქსეს შემოტევისგან, რადგან ფარნაქსეს ძალადობით სურს მისი დაუფლება. ქსიფარეს იმედი მიეცემა, რომ მისი სიყვარული უპასუხოდ არ დარჩება.

არბატე ამცნობს ყველას, რომ მითრიდატე ცოცხალია. ყველა გაოგნებულია ქვეყრთით აღმდგარო მითრიდატეს გამოჩენით. არბატე ცდილობს ძმათა შორის დაძაბულობის განმუხტვას და ურჩევს მათ ვნებების დაოკებას. ასპაზია განიცდის გარდაუვალ განმორებას ქსიფარესთან. ძმები მამის გამოჭენისთანავე კვლავაც შორილ შეილება იქცევიან, მათი ვნებები ცხრება, მათი გეგმები იმსხრევა უძლეელი მეფისა და მამის ცოცხლად ხილვისას... რომელი მარცხის ცდილობს ფარნაქსეს გადებრუნებას და რომის მხრიდან მხარდაჭერას პირდება მამის წინააღმდეგ ბრძოლაში, რაც ფარნაქსეს შეაგულიანებს.

...საბოლოო მარში გვაუწყებს მითრიდატეს უძლეელი ხომალდების დაბრუნებას ნიმფას ნავსაყუდელში. შემოდის მითრიდატე, რომელიც უმღერის მონატრებულ სამშობლოს, ყველა თავყვანს სცემს მას.

...მითრიდატე მარტო არ დაბრუნებულა, მან თან ჩამოიყვანა პართიის მეფის ასული, ულამაშისი ისმუნე, რომელზეც ფარნაქსე უნდა დააქორწინოს. ფარნაქსე უტყუდება ისმუნეს, რომ მისი გული სხვას გუთუნის, რომ იგი სხვაზე შეეყარებულა.

მითრიდატე ასპაზიას და ქსიფარეს ეუხნება, რომ მან ყველაფერი იცის ძმების ლაღატის შესახებ, რომ ქსიფარეზე მეტად ფარნაქსეზეა განრისხებული. ქსიფარეს უხარია, რომ მისი საიდუმლო გრძნობა ასპაზიას მიმართ მითრიდატემ არ იცის. ასპაზიაც გამოუტყდება ქსიფარეს სიყვარულში...

შემოდის არბატე და იუწყება, რომ მითრიდატე საგანგებო შეკრებას აწყობს. ასეთი შეკრება განგავის მომსაწყებელია მთ მითრიდატეს რისხვის ეწინააღმდეგ. შეკრებაზე მიხვდა მათთვის საშინელი განაჩენის გამოტანის ტოლფასია.

II მოქმედება

...მითრიდატეს საკვლე ბანაკი, სამეფო კარები, მეომრები და ჯალათები...

ყველა სრულ შხაფიყონაშია და სულმოუთქმელად ელის მითრიდატეს. შეიღების დაღატატისა და პომპეუსთან დამარცხებისგან დათრგუნული მითრიდატე რომზე. კაპიტოლიუმზე გალაშქრების გადაწყვეტილებას ამცნობს მეომრებს, თუმცა, კარგად აქვს გაეცნობიერებული, რომ ამ ნაბიჯმა, შესაძლოა, მისი სამხედროების დაღუტვა გამოიწვიოს. ფარნაქე გაოგნებულია მამის გადაწყვეტილებით და სხვებთან ერთად ცდილობს მის გადარწმუნებას. მითრიდატეს სასოწარკვეთისათვის ერთად მოისხანება ეუფულება, რადგან მის ბანაკში რომელი ტრიბუნს, მარციუსს ხედავს და მისი შეპყრობის ბრძანებას გასცემს. ქსიფარე მარციუსთან, ანუ რომაელებთან გარიგებაში ადანაშაულებს ფარნაქეს. მას შეიპყრობენ. შეპყრობილი ფარნაქე აღიარებს ცოდვებს მამის წინაშე და ქსიფარეს დაღატაკს ამცნობს მეფეს...

მითრიდატე ასპაზიას ქსიფარესადმი სიყვარულში გამოტყვის. შეურაცხყოფილ მითრიდატეს შურისძიება სწყურია და ყველას თავისთან იხმობს. ქსიფარე და ასპაზია ტრაგიკულ გამოსათხოვარ დუეტს მღერიან.

მითრიდატეს სასახლეში ჯარისკაცებს შემოჰყავთ საბეგობო გამოწვევითი ასპაზია, რომელსაც ხელთ უპყრია სადღეოფლო რიდე. იგი პროტესტის ნიშნად რიდეს ფერხითი მიუგვებს მეფეს... აღშფოთებული მითრიდატე ქსიფარეს საცდელით დასჯის ბრძანებას გასცემს. ასპაზია ქსიფარეს ნაცვლად საკუთარი თავის მსხვერპლად შეწირვას თხოვს მხრძანებულს. მითრიდატე გააოგნა ასეთმა თავგანწირულმა სიყვარულმა და ერთგულებამ. ამ დროს შემოადის ისმენე, რომელიც ფეხებში ჩაუფარდება მეფეს, რათა მან შეიღების შეუნდოს...

არბატე რომაელთა მოულოდნელ შემოტევას და პინტრიელთა უკან დახტვას ამცნობს მითრიდატეს.

ასპაზიას ქსიფარე უკვე დაღუტული ჰგონია და საწამლაგის დაღვევა სურს. შემობრბის ქსიფარე, რომელიც ისმენემ იხსნა მეფესთან ხანგრძლივი ხეწენა-მუდარის შედეგად და ხელიდან გააგდებინებს ასპაზიას საწამლაგით საესე თასს.

დღეღეში ჩაგდებულ, ბორცლისდაგდებულ ფარნაქესთან შემოადის მარციუსი რომაელების თანხლებით, თავისიუფლებს მას და მოუწოდებს საკუთარი მამის წინააღმდეგ ბრძოლას, რათა მითრიდატე რომაელებმა ცოცხალი იგდონ ხელთ. ფარნაქეს სინდისის ქუნჯა ტანჯავს – მამინ, რიდედაც სისხლის მორევეში იძირება საწმობლო და რომაელები უმოწყალოდ ანადგურებენ მის ხალხს, დაღატატის ფასად ტახტის და სიყვარულის მოპოვება არაფრად აღიარებს. იგი ბრძალაში ემგება მამის ერთგულებასა და საწმობლოს დასაცავად...

...ჯარისკაცებს შემოჰყავთ სასიყვარულო დაქორული მითრიდატე – მან დამარცხებისა და ტყვეობის სირცხვილს სიყვარული ამჯობინა. მას სულზე მოუწერებენ შეიღები, რომელიც მტერი უკუაგდებს. ისინი კვლავ საწმობლოს და მითრიდატეს ერთგულებით არიან. სიყვარულის წინ მითრიდატე ქსიფარესა და ასპაზიას სიყვარულს აკურთხებს. ფარნაქეს და ისმენემ არწმუნებს, რომ საწმობლოს კეთილდღეობისთვის მათი დაქორწინება აუცილებელია, რაზეც ორივენი თანხმდებიან. თავად კი სიხარულით გვერდება სიყვარულს, რადგან თოხივ გმირი შესუცავს მომავლად მხრძანებულს, რომ ისინი იმპერიის კლანტეხისგან იხსნან შოფილის...

ACT I

Arbate, Governor of Nymphæa hands over the reign and keys to the gates to Sifare, Mitrdate's son. Sifare took over the reign immediately after the news about Mitrdate's death was spread to use the seized power against Farnace, his brother and thus defeat him in rivalry over Aspasia. Both of them have affection for Aspasia, Mitrdates beloved one.

...Aspasia enters pleading Sifare to protect her against Farnace's advances, who wants to force her into sexual intercourse. Sifare's heart is filled with hope that his affection will be rewarded.

Arbate announces that Mitrdate is alive. Everyone is astonished by the appearance of "resurrected" Mitrdate. Arbate tries to quell tension between brothers and urges them to subdue their passion. Aspasia mourns over the inevitable separation from Sifare. Brothers behave like the obedient sons, their passions subside, and their plans are ruined upon seeing the invincible sovereign and the father alive... Roman Marzio tries to involve Farnace in conspiracy and promises the Roman support in the fight against his father. Farnace is encouraged by Marzio's persuasions.

...the arrival of Mitrdate's invincible fleet in the harbor of Nymphæaum is being reported by the solemn march. Mitrdate arrives singing to his beloved motherland and everyone pays tribute to him.

...Mitrdate brings with him beautiful Ismene, Parthian princes. He wants Farnace to marry Ismene. Farnace confides to Ismene that his heart belongs to another woman.

Mitrdate tells Aspasia and Sifare that he is aware of the betrayal on the part of his sons, adding that Farnace infuriates him more. Sifare is happy that Mitrdate does not know about his secret love for Aspasia. Aspasia declares her love to Sifare...

Arbate is announcing about the emergency assembly being called by Mitrdate. This is alarming news! They are afraid of Mitrdate's temper. Arriving at the assembly equals to terrible verdict.

ACT 2

...Mitridate's field camp, royal tent, soldiers and executioners...

Everyone is ready to go, anxiously waiting for Mitridate. Mitridate, deeply saddened by the betrayal on the part of his sons and the defeat against Pompey, reveals his plans to attack Rome and the Capitol. However, he fully realizes that this could lead to destruction of his kingdom. Farnace concerned over his father's decision, tries to dissuade him. Being desperate, Mitridate is seized with anger as he sees Marzio, Roman legionary officer in his camp and orders to arrest him. Sifare accuses Farnace of alliance with Marzio and the Romans. He is captured. Farnace acknowledges his sins against father and tells the king about Sifare's treachery...

Mitridate tricks Aspasia into admitting her love for Sifare. Being outraged, Mitridate craves for revenge and calls everyone in. Sifare and Aspasia sing a farewell duet.

The soldiers bring in Aspasia, dressed in solemn clothing holding the bridal veil in her hands. She throws the veil to Mitridate's feet as a sign of protest... Being furious, Mitridate orders to execute Sifare. Aspasia asks the king to punish her instead. Mitridate is astonished at the ardent love and loyalty. Ismene enters asking the King to forgive his sons...

Arbate informs the King about unexpected assault by the Romans and the retreat of the troops of Pontus.

Aspasia thinks Sifare dead and wants to poison herself. Sifare pardoned by the King as a result of Ismene's requests, rushes in and makes Aspasia drop the cup with poison.

Marzio and the Romans enter the dungeon, free shackled Farnace and call on him to fight against his father as they want to capture Mitridate alive. Farnace is struck with remorse – when his motherland is drowning in the flood of blood and the Romans are slaughtering his people without mercy, he does not want to win the throne and love as a result of betrayal... He joins the battle to prove his loyalty to his father and protect motherland...

...Soldiers are carrying in fatally wounded Mitridate – he preferred death to surrender. His sons, who defeated the enemy, arrive at the last moment. They are loyal to motherland and Mitridate. Before dying, Mitridate gives his blessing to Sifare and Aspasia. He asks Farnace and Ismene to get married for the welfare of their motherland and gets their consent. Mitridate meets his death with a joy as all of them pledge to free the world from the Roman Empire...

ჯანლუკა მარჩიანი

დირიჟორი

ჯანლუკა მარჩიანი დაიბადა 1976 წელს იტალიაში, ხუთი წლის ასაკიდან დაიწყო ფორტეპიანოს დაუფლება. სწავლობდა ფლორენციის მუსიკალურ აკადემიაში, შემდეგში მის პედაგოგები იყვნენ ჯოაკინ აშუკარო, დიმიტრი ზაშვილი, პაოლო რესტანი, მასიმოლონი და მურინო. ჯანლუკა მარჩიანის საკონცერტო დებიუტი 10 წლის ასაკში შედგა. ამის შემდეგ ის ხშირად სტუმრობდა მსოფლიოს ცნობილ საკონცერტო დარბაზებს. მარჩიანი ეროვნული და საერთაშორისო საფორტეპიანო კონკურსების ლაურეატია.

2001 წელს ჯანლუკა მარჩიანი აქტიურად თანაშრომლობდა პარმის, გენუის, რომის საოპერო თეატრებთან. მაცხტროს ხშირად იწვევდნენ ფორის წვერად მომღერალთა კონკურსებზე. 2002 წელს იგი მიიწვიეს ლუბლიანას ოპერისა და ბალეტის თეატრში, სადაც მუშაობდა ლორის ვოლტოლინის ასისტენტად და ძალზე გააფართოვა საოპერო რეპერტუარი. 2005 წელს მარჩიანი იყო დიტრი როსბერტის ასისტენტი გენუის „ფალსტუკ“ და ოფენბახის „რანის ალენის“ მსოფლიო პრემიერაზე მუშაობისას. 2006-2007 წლების სეზონზე ჯანლუკა მარჩიანიმ ზაგრების თეატრში იდირიჟორა „ნაბუქო“ და „სევილიელი დაღაძე“ რეპერტუარის გარეშე, რის შემდეგ იგი თეატრის მიწვეული დირიჟორი გახდა. იმავე წელს ჯანლუკა მარჩიანიმ სერბეთის ეროვნულ ოპერაში იდირიჟორა „ტოსკა“ და „ბოქსა“.

ჯანლუკა მარჩიანი ხშირად მუსიკირებს სლოვაკეთის სოლისტების კამერულ, რუმინეთის იონ ილიესკუს ფლანკონოლ, ლონგობროსის საოპერო ფესტივალის ორკესტრებთან, პლოისტის ფლანკონოლ ორკესტრთან, კიევის კამერატასთან, ლონდონის ე.წ. „ჩელსის საოპერო გვერდთან“ და სხვა ცნობილ მუსიკალურ კოლექტივებთან. ჯანლუკა მარჩიანი თანაშრომლობს იქვე ცნობილ მუსიკოსებთან, როგორებიც არიან: პაოლეტა მაროკუ, დონატა დანუელი ლომბარდი, ნინო სურგულაძე, ალექსანდრ აგაჩი, ზორან ტოდოროვიჩი, მარკ პულერი, ინგა მულა, ელისაბეტა ფიორილი, დარიო მშენკი, ნინგ ლიანგი და სხვები.

2007 წელს შედგა ჯანლუკა მარჩიანის დებიუტი პეკინში. ამავე წელს სარდინიის ქალაქ სასარის ადრდის თეატრში მაცხტროს ხელმძღვანელობით გაიმართა დებიუტის ადრდული კანტატის „ჩრდილული ქალწულისა“ და პულესკის ოპერა-ბუფას „ტირეზიას მკვრდის“ იტალიური პრემიერები. 2008 წელს მარჩიანის დირიჟორობით პეკინის ფინანსურ ცენტრში ავგილოზოვი სიმფონიურ ორკესტრთან ერთად სახეობო ვალა-კონცერტი გამართა საექსტრემო აღიარებულმა მომღერალმა ანდრეა ბოჩელიმ. ამავე წელს დიდ ბრიტანეთშიც გაიცნეს ჯანლუკა მარჩიანის ხელმძღვანელობის „ტრავიატას“ და დანიიელის „ავიორიტ ქალში“. 2009 წელს ლონგობროსის ფესტივალზე მოცარტის „ფიგაროს ქორწინებაში“ მიღწეულმა დიდმა წარმატებამ განაპირობა ჯანლუკა მარჩიანის კიდევ ერთი ანაგემიტი – 2012 წლამდე ამ ფესტივალზე იგი წარუბედვება მოცარტის ოპერებს „დონ ჯოვანის“, „დადოსნურ ფლეიტას“, ასე იქცევა ყველა“.

ჯანლუკა მარჩიანი თბილისის ზაქარია ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და მარჩიანის სახელობის თეატრის და ბეირუთის ალ ბუსტანის ფესტივალის მუსიკალური ხელმძღვანელია.

Gianluca Marciano

Conductor

Born in La Spezia in Italy, Gianluca Marciano studied piano at the Music Academy of Florence. He studied also with Dmitri Bashkurov, Joaquin Achucarro and Paolo Restani, as well as Massimiliano Damerini for contemporary music. He won several national and international competitions, making his recital debut at the age 10. As a coach and head of music staff, he worked for many of the most important Italian arts institutions, including the Teatro Regio di Parma during Verdi's Anniversary in 2001, Teatro Carlo Felice di Genova, Maggio Musicale Fiorentino and International Competition Beato Pio IX in Rome. He has coached Fabio Armiliato, Roberto Scervile and Luisa Maragliano and has been a jury member of several international singing competitions. In 2002, he was assistant to M. Loris Valtroini in Ljubljana, as well as to M. Dieter Rossberg on Gounod's "Faust" and Offenbach's "Die Rheinnixen". During the 2006-2007 season, he stepped in at short notice to the Opera Zagreb to conduct the performances of "Nabucco" and "Il Barbiere di Siviglia", without any rehearsals. He was appointed Artistic Leader and during 2008-2009 season served as the Opera Zagreb's Principal Conductor.

Maestro Marciano is guest conductor of the Chamber Orchestra of Slovenian Soloists KOS, Romanian Philharmonic Ion Dimitrescu, Phocist Philharmonic, Orchestra Gli Armonici, Kamerata Kiev, Orchestra Ente De Carolis - Sassari. He has conducted internationally renowned singers, such as Paolotta Marrocu, Donata D'Annunzio Lombardi, Nino Surguladze, Alexandru Agache, Zoran Todorovich, Anna Cuo', Inva Mula, Irina Lungu, Elisabetta Fiorillo, Ermonela Jahlo, Dario Schmunck, Zeljko Lucic and others. He is Principal Guest Conductor of the Beijing Drama, Dance & Opera Orchestra. In November 2007, he made his Italian opera conducting debut with Teatro Verdi in Sassari for the Italian premiere of Debussy's "La Damselle Elue" and Poulenc's "Les Mamelles de Tirésias". Later during 2007-2008 season, he conducted "Il Tabarro" and "Nabucco" in Zagreb, a concert in Beijing with Andrea Bocelli and the Beijing Symphony Orchestra and made his UK opera debut with "La Traviata" at the Longborough Festival Opera. Since then, he has conducted "Turandot", "Carmen" and "La Cenerentola" in Zagreb, "La Pietra del Paragone" at the Teatro Verdi in Sassari, "Tosca" for the Grange Park Opera, "La Favorite" and "La Traviata" with the Chelsea Opera Group in London, "Le Nozze di Figaro" and "Don Giovanni" at the Longborough Festival (where he returns in 2011 to complete the Da Ponte cycle with "Così fan Tutte").

Gianluca Marciano's upcoming projects include his return to the Grange Park Festival to conduct "Madama Butterfly", "I Puritani" and further performances of "Tosca", as well as "Turandot" in Oviedo. Maestro Marciano is Music Director and Principal Conductor of the Tbilisi State Opera and Ballet Theatre and Music Director of the Al Bustan Festival in Beirut.

ნინა კობიაშვილი

მხატვარი

ნინა კობიაშვილი 1998 წელს დაამთავრა ლონდონის წმინდა მარტინის ხელოვნებისა და დიზაინის კოლეჯის თეატრალური დიზაინის ფაკულტეტი.

ნინა კობიაშვილი ამჟამად არის დამდგმელი მხატვარი და მუშაობს მიხეილ გორბაჩოვის საიუბილეო გალა-კონცერტის პროექტზე "Gorby 80" ლონდონის „ალბერტ ჰოლში“.

იგი რამდენიმე კინოფილმის დამდგმელი მხატვარია, მათ შორის აღსანიშნავია რეჟისორ ბენჯამინ როსის „უაი შექსპირი“, („Channel 4“-ის პროდუქცია, რომლის მთავარი გმირის შემსრულებელმა ანა შაქსელ მარტინმა მიიღო პრემია BAFTA), კაზა კუაბიძის ფილმი „მეშველედ დღე“.

ნინა კობიაშვილი 2010 წლის ვანკუვერის პარაოლიმპიადის დახურვის ცერემონიალის სატელევიზიო ვერსიის დამდგმელი მხატვარია.

ნინა კობიაშვილი არის მოსკოვის მხატვრულ აკადემიურ თეატრში ლეონიდა პეტრუშევსკაიას პიესის მიხედვით დადგმული სატელევიზიო „მი ფემის“ დამდგმელი მხატვარი. მას გაფორმებული აქვს არაერთი კონცერტი მოსკოვისა და სანკტ-პეტერბურგის სხვადასხვა საკონცერტო დარბაზებში, მას ასევე ეკუთვნის რუსეთის არაერთი სატელევიზიო არხის გადაცემის გაფორმება და დიზაინი.

ნინა კობიაშვილი დაჯილდოებულია პრემიით "Vision Design Award Scheme by BBC Television Centre".

Nina Kobiashvili

Production Designer

Nina Kobiashvili has graduated with B.A. In Theatre Design from Central St Martin's College of Art and Design, London in 1998.

Her current projects include Set Design for Gala Concert "Gorby 80" at the Royal Albert Hall in London, celebrating the 80th birthday of Mikhail Gorbachev.

She is a Production Designer of several feature films, including Channel 4 comedy drama Poppy Shakespeare directed by Benjamin Ross for Cowboy Films (for which the leading actress Anna Maxwell Martin won the BAFTA in 2009). Another work includes feature film "Seventh Day" by Kakha Kikabidze.

Nina Kobiashvili is Set Designer for The Sochi 2014 Paralympic Games – TV Presentation on Vancouver 2010 Closing Ceremony, Russia/Canada/Uk. She is a Production Designer of a play BiFem by Ludmila Petrushevskaya at the Moscow Academic Art Theatre. Nina Kobiashvili has designed for concerts at the various concert halls of Moscow and St. Petersburg and various programs for numerous Russian TV channels.

Nina Kobiashvili has been awarded a commendation of excellence, Vision Design Award Scheme by BBC Television Centre.

იანგ იანგი Yang Yang

ცნობილი ვირტუოზი ტენორი იანგ იანგი არის ჩინეთის ცენტრალური ეროვნული ოპერის თეატრის სოლსტი. იანგ იანგი მრავალი პრემიათა და პრიზით არის დაჯილდოებული – მომღერალი ჩინეთის ხელოვნების მეთორმეტე ფესტივალის ლაურეატი და სამთავრობო ჯილდოს მფლობელია; იგი პირველი ტენორია, რომელი იუნესკომ დააჯილდოვა სატელევიზიო პრიზით, იტალიის „დონ ჯოვანის საერთაშორისო საოპერო კონკურსში“ წარმატებული მონაწილეობისთვის, იანგ იანგმა მოიპოვა ოქროს მედალი ჩინური მუსიკის მუზეუმ კონკურსზე „ოქროს ზარი“; ჩინეთის რადიოს, ტელევიზიისა და კინემატოგრაფიის სამინისტრომ მომღერალი დააჯილდოვა მემკვიდრის სიმ-საითის ოქროს პრიზით; ასევე მოპოვებული აქვს ჩინეთის ნაციონალური მეთერთმეტე სატელევიზიო ვაკაღური კონკურსის გრან პრი და ა.შ.

იანგ იანგი ჩინეთის მთავარ საოპერო სცენებზე ხშირად ასრულებს ტენორის მთავარ პარტებს ოპერებში „დონ ჯოვანი“, „ჯადოსნური ფლეიტა“, „ფიდელიო“, „კელილი დელაქი“, „ოკია“, „ტრავიატა“, „ჯანი სკუი“, „გრეტოვე, მოკარტის „რეკვიემში“, ბეთოვენის მეცხრე სიმფონიაში. ჩინეთის ნაციონალურ დიდ თეატრში იანგ იანგი ასევე მღერის ეროვნულ ოპერებში „ქან ში ზჟანგი“ და „დლი კეფელი“, „დამინიანგ“.

იანგ იანგს ჩინეთის მრავალ ქალაქში აქვს გამართული სოლო კონცერტები. გამსაკუთრებით გამოირჩეული იყო მისი წარმატებული სოლო კონცერტი იტალიაში ლეფიე მარჯოლასთან ერთად. იანგ იანგის შესრულებით გამოცემულია რამდენიმე დისკი.

A famous virtuous tenor, Yang Yang is a soloist of the China National Central Opera House. Yang Yang has been awarded numerous prizes – he is a laureate of the 12th Festival of Chinese Arts and the government prize winner. He is the first tenor, who has been awarded a special prize from the UNESCO for successful participation in the Don Giovanni International Opera Competition in Italy. Yang Yang won a Gold medal at the Fourth Music Competition of China “Golden Bell”. The Ministry of Radio, Television and Cinematography of China granted the performer the National Audience Favorite Singer Gold Award. He has also been awarded Grand Prix of the 11th Television Song Competition. Yang Yang frequently performs main tenor parts in the productions of the Chinese Opera, including “Don Giovanni”, “Maze Flute”, “Fidelio”, “Il Barbiere di Siviglia”, “Cinderella”, “La Traviata”, “Gianni Schicchi” as well as Requiem by Mozart, 9th Symphony by Beethoven. Yang Yang also performs in “Qin Shi Huang” and the “Great Wall” and “Dushinian” at the China National Central Opera. He has held a number of recitals in many cities of China. Yang Yang held a successful solo concert in Italy with Lang Marzola. Yang Yang has burned and released several CD albums.

თონა დვალი Teona Dvali

თონა დვალმა თბილისის ვანო სარაჯიშვილის სახელობის სახელმწიფო კონსერვატორიის დამატარების შემდეგ სწავლა გააგრძელა რომის სანტა ჩეჩილის აკადემიაში რენატა სკოტის ხელმძღვანელობით. მიღებული აქვს მონაწილეობა მრავალ გალა-კონცერტში. თონა დვალი ასევე მონაწილეობდა თანამედროვე მუსიკის ფესტივალში „კონტრა-პუნქტი N1“. მას ნამდვირ აქვს თბილისის ოპერის თეატრსა და იტალიის Trionfo-ს თეატრში. მომღერლის რეპერტუარშია ვოლტას, ჯოლდას (ჯრდის „ტრაიკატა“, „რიგოლეტო“), სოპრანოს (ბრამსის ვოკალური ციკლი „სივარდლის სიმღერები“, ალფრედ შნიტკეს სამი მადრიგალი სოპრანოსა და ხუთი ინსტრუმენტისთვის) პარტიები. თონა დვალი არის არტერო ტოსკანინის, როლანდო ნიკოლისის სახელობის სერთაშორისო კონცერტების ლაურეატი.

Teona Dvali has graduated from the faculty of Music Theory and the faculty of Academic Singing of the Tbilisi State Conservatoire. Currently, she studies at Academy of Santa Cecilia (Rome, Italy) under the supervision of Renata Scotti. She has taken part in lots of Gala-concerts as well as in a modern music festival "Contra-point #1". She has performed at the Tbilisi State Opera and Ballet Theatre (Georgia) and at Trionfo in Civitavecchia (Italy). Her repertoire includes the following roles and parts: Violetta, Gilda ("La Traviata", "Rigoletto" by Verdi), soprano (Beahm's vocal cycle "Liedeslieder", Alfred Shnitke's Madrigals (3) for soprano and 5 instruments). She has won several international awards at the following international competitions: Arturo Toscanini International Competition, Rolando Nicolsi International Competition for Singers and Accompanists.

სალომე ჯიქია Salome Jiqia

სალომე ჯიქიამ 2010 წელს დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის მაგისტრატორის კურსი ფორტეპიანოს განხრით. 2007 წლიდან ვოკალურ ხელოვნებას ეუფლებოდა პროფესორ თეიმურაზ გუგუშვილის ხელმძღვანელობით. იგი არის ლობა ლეონსკაიას სახელობისა და ფრანდ „აიგნანას“ სტიპენდიანტი. 2003 წელს სოლო კონცერტები გამართა პოტსდამსა და ბერლინში, 2008 წელს კი თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიაში. 2010 წელს იტალიის ქალაქ მონტეპულჩანოში გაიარა მასტერ-კლასი ფორტეპიანოს სპეციალობით. მომღერლის რეპერტუარი მოიცავს შოპენის, დონიცეტის, პაიდინის, შუმანის კამერულ-ვოკალურ ნაწარმოებებს.

In 2010, Salome Jiqia graduated from the Keyboard Faculty of the Tbilisi State Conservatoire. She has been studying under the supervision of Professor Teimuraz Gugushvili since 2007. She has won the Liza Leonskaya Scholarship, as well as the Iavnaia Charity Foundation Scholarship. Salome Jiqia held solo concerts in Potsdam, Berlin (2003) and Tbilisi (2008). In 2010, she attended piano master-classes in Montepulciano (Italy). Her repertoire includes vocal chamber works by Handel, Mozart, Haydn, Gluck, Rossini, Donizetti and Schumann.

სოფიო ჯანელიძე Sofio Janelidze

სოფიო ჯანელიძემ თბილისის ვანო სარაჯიშვილის სახელობის სახელმწიფო კონსერვატორიის მაგისტრატორისა და ასპირანტურის კურსის დამთავრების შემდეგ სწავლა გააგრძელა ბოლანის ვერდის სახელობის კონსერვატორიაში, სადაც ამჟამად გადის Biennial-ის კურსს. მის რეპერტუარშია დონა ელირას [მოცარტის „დონ ჯოვანი“], მუსტანას, ვიოლანს, მლოცველის [ვერდის „ტრუბადური“, „როგოლეტო“, „აიდა“], სანტუცას [მასკანის „სოფლის ღირსება“], სუზუკის [პუჩინის „მადამ ბატერფლი“], ეთერის, ნანას [ფალაშვილის „აბსალომ და ეთერი“] როლები. ასევე მეტო-სოპრანოს პარტიები ვერდის „რეკვიემი“ და პერგოლეს „Stabat Mater“-ში. სოფიო ჯანელიძე არის „G. Zecca“-ს „Giovani voci città di Magenta“-ს, ველეტა სიმონატის „La città Sonora Festival“-ის, „ASSAMI“-ს, პლასიდო დომინგოს „ოკერალას“-ს, პანს გაბორ ბელვედერის, მარტინის საერთაშორისო კონკურსების ლაურეატი.

Sofio Janelidze has graduated from the Tbilisi State Conservatoire with Masters and Postgraduate degrees and continued her studies at the Verdi Conservatory in Milan. Currently, she is taking a biennial course in singing at the same conservatory. Her repertoire includes the following roles: Donna Elvira ("Don Giovanni" by Mozart), Azucena, Giovanna, Priestess, Mezzo-soprano ("Il Trovatore", "Rigoletto", "Aida", "Requiem" by Verdi), Santuzza ("Cavalleria Rusticana" by Mascagni), Suzuki ("Madama Butterfly" by Puccini), Mezzo-soprano ("Stabat Mater" by Pergolesi), Eten, Naama ("Absalom and Eten" by Palashvili). She has won several prizes at the following international competitions: "G. Zecca", "Giovani voci città di Magenta", "Giulietta Simonato", "La città Sonora Festival", "ASSAMI", OPERALA- Plácido Domingo's International Opera Competition, Hans Gabor Belvedere, "Martini".

ეთერ ხალვაში Eter Khalvashi

ეთერ ხალვაშია დამთავრებულია თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორია, ამჟამად თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის სტუდენტია. მოღვაწეობდა ბათუმის მუსიკალურ ცენტრში მიწვეულ სოლისტად. შესრულებული აქვს მარცელიანის [მოცარტის „ფიგაროს ტორწინება“], მადალენას [ვერდის „როგოლეტო“], ლუჩიას [მასკანის „სოფლის ღირსება“], ალიას [დონიკეტის „ლუჩია დი ლამერმორი“], ძიძის [ჩაიკოვსკის „ევერეი ორეგინი“], ნანოს [ფალაშვილის „დასი“], მეტო-სოპრანოს (ზევაშვილის მე-9 სიმფონია) პარტიები. სხვადასხვა დროს მონაწილეობდა ვატიკანის საკონსერტო მთერ ორგანიზებულ საახალწლო კონცერტში, სახელმწიფო სიმფონიურ ორკესტრის სათიბლეო კონცერტსა და ნათელა ცვანიძის სიმფონიის – „ეროზიანის“-ს [კონტრალტოს პარტია] პრემიერაში, ასევე საერთაშორისო ფესტივალში „შუბლდომის თბილისი“ (2010).

Eter Khalvashi has graduated from the Batumi State Conservatoire. Currently, she is a student of the Tbilisi State Conservatoire. She has worked for the Batumi Musical Centre as a guest soloist. She has performed the following roles: Marcelina ("The Marriage of Figaro" by Mozart), Maddalena ("Rigoletto" by Verdi), Lucia ("Cavalleria Rusticana" by Mascagni), Alisa ("Lucia di Lammermoor" by Donizetti), Nurse ("Eugene Onegin" by Tchaikovsky), Nana ("Daisi" by Palashvili), Mezzo-Soprano (Beethoven's 9th Symphony). She participated in the New Year concert organized by the Vatican Consulate, as well as in the State Symphony Orchestra Anniversary Concert (2010) and in the premiere performance of Natela Stanadze's symphony "Prosmann" (contralto, 2010). In 2010, she participated in the International Festival "Autumn Tbilisi".

სოფიო გორდელაძე Sophie Gordeladze

სოფიო გორდელაძე 2010 წლიდან თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის სოლისტია. სოფიო გორდელაძემ დაამთავრა თბილისის ვანო სარაჯიშვილის სახელობის სახელმწიფო კონსერვატორიის საფორტეპიანო და ვოკალური ფაკულტეტები. სოფიო გორდელაძე არის ბოლშოიელის სახელობის, ზელდინის სახელობის 38-ე, ფელაიაინო ლაბოს სახელობის მე-10, მირაკას, მაგდა ოლივეროს სახელობის მე-3, ფერუჩიო ტლაიავინის სახელობის მე-16, ფრანკო ვიტის სახელობის მე-8, ალფრედო ვაკაშინის სახელობის, სანტა კარინა საერთაშორისო კონკურსების ლაურეატი. მომღერალმა გაიარა დახელოვნების კურსი ცნობილი იტალიელი მომღერლის მარგა ფრანკის ხელმძღვანელობით, ასევე მასტერ-კლასები მომღერლების ლელა კუბერლის, მარია ლუჩია ჩინის, გრეტა ბაშინის, ფრანცესკო არაიას ხელმძღვანელობით. სწორედ მონაწილეობის სხვადასხვა ეტაპებში გაიმართლა პრეტეპიანო ვოკალურ კონკერტებში. შესრულებული აქვს ვოლტას პარტია ვრატის (ავსტრია) საოპერო ფესტივალზე და სხვლის ოპერის თეატრში.

Sophie Gordeladze has been a soloist of the Tbilisi State Opera and Ballet Theatre since 2010. Sophie Gordeladze has graduated from the Tbilisi State Conservatoire (Keyboard and Academic Singing Faculties). She is the laureate of several international competitions, such as: the International Bulbul Vocal Competition, Bellini International Vocal Competition, Flaviano Labo International Vocal Competition, Myricia International Opera Competition, Magda Olivero International Vocal Competition, Ferruccio Tagliavini International Vocal Competition, Franco Gitti International Competition, Alfredo Giacomoni International Competition, Santa Chusa International Competition. She has taken master-classes under a famous Italian soprano, Minella Freni; Sophie Gordeladze also attended master-classes with Lella Cubelli, Maria Luisa Gion, Grace Burnby and Francesco Ariza. Sophie Gordeladze frequently participates in prestigious vocal concerts all over the world. She has performed as Violetta in Verdi's "La Traviata" in Austria (festival Opern-air Gars) as well as for the Seoul Opera House (South Korea).

ანა ცარციძე Anna Tsartsidze

ანა ცარციძის გამართული აქვს სოლო კონკერტები თბილისსა და მანტუაში. სხვადასხვა ფორს მონაწილეობდა რუსუბულეტურ, საერთაშორისო კონკურსებსა და ფესტივალებში. მათ შორის ლიანა ისაკაძისა და ვლადიმერ სპივაკოვის ფესტივალებში. ანა ცარციძემ გაიარა მასტერ-კლასები მაველა ქსანაშვილის, დიმიტრი ხვიციანიტოვის და მამულ კრიაფორის ხელმძღვანელობით. ანა ცარციძის შესრულებული აქვს პაპავენას (მოცარტის "ჯადოსნური ფლეუტა"), ვოლტას (ვერდის ოპერა "რიგოლეტო"), შუქურების (ბუჩინის "ტოსკა"), ვაიოქრის (ვერდის "მაკბეტი") პარტები. ანა ცარციძე არის თბილისის შერის და საქართველოს პრეზიდენტის სტიპენდიანტი. ის მონაწილეობდა რიო მუსიკალური დისკოს ჩაწერაში.

Anna Tsartsidze has held concerts in Tbilisi and Mantua. She has participated in concerts and festivals both in Georgia and abroad, including the Liana Isakadze Festival and Vladimir Spivakov Festival. Anna Tsartsidze took master-classes with Makvala Karashvili, Dmitri Hvorostovsky and Michele Crider. Anna Tsartsidze has performed the following roles: Papageno ("The Magic Flute" by Mozart), Gilda ("Rigoletto" by Verdi), Shepherd ("Tosca" by Puccini), Witch ("Macbeth" by Verdi). Anna Tsartsidze has won the Tbilisi Municipality scholarship as well as the scholarship of the President of Georgia. She has recorded CD albums.

ირაკლი მურჯიკნელი Irakli Murjikneli

ირაკლი მურჯიკნელი 2004 წელს დაამთავრა საქართველოს შოთა რუსთაველის სახელობის თეატრისა და კინოს სახელმწიფო უნივერსიტეტის სამსახიობო ფაკულტეტი. 2009 წელს თბილისის ვანო სარაჯიშვილის სახელობის სახელმწიფო კონსერვატორია მის რეპერტუარშია ბასტიენის (მოცარტი „ბასტიენი და ბასტიენე“), ერნესტოს (დონიცეტი „დონ პასკალე“), ჰერკოვის (ვერდი „რიგოლეტო“), ლენსკის (ჩაიკოვსკი „ევგენი ონეგინი“) და სხვა მნიშვნელოვანი როლები. 2008 წლიდან მუდმივად მონაწილეობს თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის კონცერტებში. 2010 წელს მიწიჭა სპეციალური ჯილდო „მუსიკალურობისთვის“ ლადო ათანესლის კონკურსში.

In 2004, Irakli Murjikneli graduated from the Drama Faculty of the Shota Rustaveli Theatre and Film State University in Georgia. In 2009, he graduated from the Tbilisi State Conservatoire. His repertoire includes several important roles, such as Bastien (“Bastien und Bastiene” by W. A. Mozart), Ernesto (“Don Pasquale” by G. Donizetti), Duca (“Rigoletto” by G. Verdi), Lensky (“Eugene Onegin” by P. Tchaikovsky). Since 2008, Irakli Murjikneli has been participating in the concerts of the Tbilisi State Opera and Ballet Theatre. In 2010, he took part in the Lado Ataneshvili Competition and was awarded a special prize for the Best Performance.

ნინო ჩაჩუა Nino Chachua

ნინო ჩაჩუა 2004 წლიდან თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრის სოლოისტია. იგი არის საქართველოს მუსიკოს-შემორულებელია მესამე კონკურსის ფინალისტი. ხშირად მონაწილეობს საერთაშორისო მუსიკალურ ფესტივალებსა და კამერულ-ვოკალური მუსიკის კონცერტებში. მის რეპერტუარშია ლამის ყველაფის [მოცარტის „ვედოსონური ფლეტა“], ვიოლეტას, შოპენის, ტიხონოვის, ოსკარის [ვერდის „ტრაიკოტა“, „აიდა“, „დონ კარლოს“, „ბალ-მასკარადი“], ნორინას [დონიცეტის „დონ პასკუალე“], ოფელას [ტომასის „ჰამლეტი“], მარის [დეაიხის] პარტიები. თბილისში გამართულ სექსტალებსა და გალა-კონცერტებზე ნინო ჩაჩუამ პარტნიორობა გაუწია გამოჩენილ მომღერლებს ფერუო ფურლანეტოს, ხოსე კარერას.

Nino Chachua has been a soloist of the Tbilisi State Opera and Ballet Theatre since 2004. She is a diploma winner of the 3rd Competition of Musicians and Performers of Georgia. She frequently participates in music festivals and chamber concerts. She has performed as Pamina (“Maje Flute” by Mozart), Violetta, Priestess, Paggio, Oscar (“La Traviata”), “Aida”, “Don Carlo”, “Un Ballo in Maschera” by Verdi), Norma (“Don Pasquale” by Donizetti), Ophelia (“Hamlet” by Thomas), Maro (“Daisi” by Paliashvili). Nino Chachua had been a partner to famous artists, such as José Carreras and Ferruccio Furlanetto.

ქეთევან ხომერეკი Ketevan Khomeriki

ქეთევან ხომერეკი თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის აკადემიური სიმღერის ფაკულტეტის სტუდენტია. მონაწილეობს კონსერვატორიის საოპერო სტუდიის დადგმებსა და კამერულ-ვოკალური მუსიკის კონცერტებში. 2009 წელს ევერი შიქვაძის სახელობის სახელმწიფო ორკესტრისა და ნუო სელანჩანშილის სახელობის სახელმწიფო კაპელასთან ერთად შეასრულა არიები ჰენდელის ოპერებიდან. 2010 წელს მონაწილეობა მიიღო ნათელა სვანიძის ორატორიის – „ლამენტაციების“ (სოლო პარტია) და ალექსი მამჯავარიანის ოპერის – „მედეას“ (მედეას პარტია) პრემიერებში. მომღერლის რეპერტუარშია ქერუზინოს, არბატის მოცარტის „ფიგაროს ქორწინება“, „პიროდატე, პანტოს მეფე“, ტატიანას [ჩაიკოვსკის „ევგენი ონეგინი“], ზემფირას [რახმანინოვის „ალეკო“], მედეას [მამჯავარიანის „მედეა“] პარტიები.

Ketevan Khomeriki is a student of the Academic Singing Faculty at the Tbilisi State Conservatory. She participates in the Conservatory Opera Studio productions as well as in chamber music concerts. In 2009, she performed arias from Handel's operas with the Evgeni Mikheleze State Orchestra and the Niko Sulkhaniashvili State Capella. In 2010, she participated in the premiere performances of Natela Svandze's oratorio “Lamentations” (solo part) and Alex Machavariani’s “Medea” (Medea’s part). Ketevan Khomeriki's repertoire also includes the following roles: Cherubino, Arbate (“The Marriage of Figaro”, “Atridate, Re di Pvento” by Mozart), Tatiana (“Eugene Onegin” by Tchaikovsky), Zemfira (“Alek” by Rachmanoff), Medea (“Medea” by Machavariani).

თემიკო ქიჭინაძე Temiko Tchitchinadze

თემიკო ქიჭინაძე 1986 წლიდან რუსთაველის თეატრის მხახიობა. შესრულებული აქვს ისრები, მღვდელი, პირაგო, კაპიტანი (ილიამ შექსპირის „ჰამლეტი“, „მაგებტი“, „შობის შეთორმეტე დამე ანუ როკოც ვენეზია“), კარის დღეებელი (ჯორჯ ბუჩინერის „დუინსი და ლენა“), პირველი სული (ჩარლზ დიკენსის „სამიზილი სიმბოლო“), მძის-წული, მღვდელი (მერტოლდე ბრეტის „სერვანელი კეთილი ადამიანი“), თოვრული (კარლო გოლდონის „ქალი გველი“), მთიხე მთაველი (რევიანდე როუმის „თორმეტი განრისხებული მამაკაცი“), სედასხევა წლებში მონაწილე რუსთაველის თეატრის წარმატებული გასტროლებსა მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში: პოლონეთი, ლიტვა, რუსეთი, თურქეთი, ისლანდია, ესპანეთი, უნგრეთი და დიდი ბრიტანეთი. 2010 წლის აგვისტოში საგასტროლოდ იმყოფებოდა ელინბურგის ფესტივალზე ბრიტანელი რეჟისორის ალექს ბლითის მიერ რუსთაველის თეატრში დადგმული საექტაკ-ელი „ავადარი ახლა ჩვენ ღვთოვლებს“, რომელიც ერთხმად აღიარებულ იქნა ტრიუმფატორად და მოიპოვა ხუთი მთავარი პრიზი, მათ შორის, საუკეთესო დასის და ასევე „ფრინდის“ პირველი პრიზი.

Temiko Tchitchinadze has been an actor of the Rustaveli Theatre since 1986. He has played the following leading roles: Othello, Malcolm, Horatio, Captain (William Shakespeare's "Hamlet"), "Macbeth", "Twelfth Night, or What You Will", Norkernan (Georg Buchner's "Leonce and Lena"), the First Christmas Soul (Charles Dickens's "Christmas Dream"), Nephew, Priest (Bertolt Brecht's "The Good Person of Szechwan"), Togrul (Carlo Goldoni's "The Serpent Woman"), Fourth Jury (Reginald Rose's "Twelve Angry Men"). He has toured Poland, Lithuania, Russia, Turkey, Iceland, Spain, Hungary and the Great Britain with the Rustaveli Theatre. In August 2010, he toured Edinburgh with the production "Do We Look Like Refugees?" staged by a British director Alexey Blythe for the Rustaveli Theatre. The production was unanimously recognized as a triumph and was awarded five main prizes, including the prize for the best theatre company and the International Festival Fringe Prize.

დავით დარჩია David Darchia

დავით დარჩია რუსთაველის თეატრის მხახიობა 1994 წლიდან: მის მიერ შესრულებული როლებიდან აღსანიშნავია ფარესკადი (კარლო გოლდონის „ქალი გველი“), ლაერტი და ტრაგედიის (ილიამ შექსპირის „ჰამლეტი“), მემწიდე მთაველი (რევიანდე როუმის „თორმეტი განრისხებული მამაკაცი“), მარო (მაქს ფრიშის „პილდრმანი და ცეცხლის-წამლებელი“) დავით დარჩიამ რუსთაველის თეატრის სახელიდან დასთან ერთად წარმატებით მოიარა მსოფ-ლიოს მრავალი ქვეყანა: რუსეთი, უკრაინა, საფრანგეთი, უნგრეთი, პოლონეთი, თურქეთი.

David Darchia has been an actor of the Rustaveli Theatre since 1994. He has performed the follows roles: Paruskad (Carlo Goldoni's "The Serpent Woman"), Laertes and tragedian (William Shakespeare's "Hamlet"), Seventh Jury (Reginald Rose's "Twelve Angry Men"), Mario (Max Frisch's "Biedermann und die Brandstifter"). David Darchia has successfully toured internationally with the Rustaveli Theatre, including: Russia, The Ukraine, France, Hungary, Poland and Turkey.

Nino Kasradze ნინო კასრადე

ნინო კასრადე 1993 წლიდან რუსთაველის თეატრის მსახიობია. შესრულებული აქვს მუხტე და შუტა (მერტოლდე ბრეტის „სერვანელი კეთილი ადამიანი“), ლედი მაკბეტი, გერტრუდა, ვიოლა (უილიამ შექსპირის „მაკბეტი“, „ამლეტი“, „შობის შეთორმეტე ღამე ანუ როგორც გვჩნბით“), ქერესტანი (კარლო გოლდონის „ქალი-ვეფელი“), ბაბეტა (მაქს ფრიშის „ბედერმანი და ცეცხლისწამოკვებელი“). მსახიობს დიდი წვდოა მოქმედის რუსთაველის თეატრის წარმატებულ გასტროლებში მუხტე ქვეყნებში: რუსეთი, უკრაინა, თურქეთი, ისრაელი, სლოვენია, ისლანდია, უნგრეთი და პოლონეთი. ნინო კასრადეს 1996 წელს მიენიჭა სახელმწიფო პრემია ლედი მაკბეტის როლისთვის სექტაგონში „მაკბეტი“.

Nino Kasradze has been an actress of the Rustaveli Theatre since 1993. She has played the following roles: Shen Teh and Shui Ta (Bertolt Brecht's "The Good Person of Szechwan"), Lady Macbeth, Gertrude, Viola (William Shakespeare's "Macbeth", "Hamlet", "Twelfth Night, or What You Will"), Kerestan (Carlo Goldoni's "The Serpent Woman"), Babeta (Max Frisch's "Biedermann und die Brandstifter"). She has contributed to the success of the Rustaveli Theatre while touring Russia, the Ukraine, Turkey, Israel, Slovenia, Iceland, Hungary and Poland. In 1996, she was awarded the National Prize for the best performance of Lady Macbeth in "Macbeth".

Nino Tarkhan-Mouravi ნინო თარხან-მოურავი

ნინო თარხან-მოურავი რუსთაველის თეატრის მსახიობია 1986 წლიდან. შესრულებული აქვს: ანა ფრ (ფრედრიხის და ა. ჰეკტის ანა ფრანკის დღიური), ლენა (ჯორჯ ბიხნერის „ლეონი და ლენა“), თედვია, ვიოლა (უილიამ შექსპირის „ამლეტი“, „შობის შეთორმეტე ღამე ანუ როგორც გვჩნბით“), გოგონა (ანტონ ჩეხოვის „ალეკსანდრე ნიკოლი“), ადელა (კარლოს ლორკას „ბერნარდა ალბას სახლი“, ბადრიდი (კარლო გოლდონის „ქალი-ვეფელი“), ცოლი (მერტოლდე ბრეტის „კავკასიური კარვის წრე“, მუხანძრე (მაქს ფრიშის „ბედერმანი და ცეცხლისწამოკვებელი“). ნინო თარხან-მოურავი რუსთაველითა წარმატების თანამონაწილეა მთელი მრავალ ქვეყანაში: პოლონეთი, რუსეთი, ლტვა, ესპანეთი, საფრანგეთი და დიდი ბრიტანეთი.

Nino Tarkhan-Mouravi has been an actress of the Rustaveli Theatre since 1986. She has performed the roles of: Anne (Frances Goodrich's and Albert Hackett's "The Diary of Anne Frank"), Lena (Georg Büchner's "Leonce and Lena"), Ophelia, Viola (William Shakespeare's "Hamlet", "Twelfth Night, or What You Will"), Girl (Anton Chekhov's "Ward No 6), Adela (García Lorca's "The House of Bernard Alba"), Badrid (Carlo Goldoni's "The Serpent Woman"), Wife (Bertolt Brecht's "The Caucasian Chalk Circle"), Firewoman (Max Frisch's "Biedermann und die Brandstifter"). Nino Tarkhan-Mouravi has contributed to the success of the Rustaveli Theatre while touring Poland, Russia, Lithuania, Spain, France and the Great Britain.

დავით უფლისაშვილი David Uplishashvili

დავით უფლისაშვილი რუსთაველის თეატრის დასის წევრია 1968 წლიდან. მის მიერ შესრულებული როლებიდან აღსანიშნავია ტიბალტი, ენობარბოს, მასხარა (უდიამ შექმარების „რომეო და ჯულიეტა“, „ანტიონის და კლოპატრა“, „მაკბეტეტი“), ეტეში და II ვეკელი, ქმარი და მი შუ (მერტოლდ ბრენტის „კავკასიური ცარცის წრე“, „სერვანელი კეთილი ადამიანი“), ჩამოსული ეტეში (ანტონ ჩეხოვის „პალატა №6“), მეფე ბასილოს მხაზური, მოქალაქე (კალდერონ დე ლა ბარკას „კოზივრება სიხმარია“). დავით უფლისაშვილი თანამონაწილეა რუსთაველის თეატრის თითქმის ყველა ტრიუმფალური გასტროლისა მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში: გერმანია, საბერძნეთი, იტალია, შვეიცარია, დიდი ბრიტანეთი, საფრანგეთი, ესპანალია, არგენტინა, თურქეთი და ისრაელი. დავით უფლისაშვილს 1980 წელს მიენიჭა მენდელიანის სახელმწიფო პრემია კინოფილმში „დაბადების დღე“ შესრულებული მთავარი როლისთვის, 1990 წელს კი გახდა საქართველოს დამახორებული არტისტი.

David Uplishashvili has been an actor of the Rustaveli Theatre since 1968. He has performed the following roles: Tybalt, Gnaeus Domitius Ahenobarbus, clown (William Shakespeare's "Romeo and Juliet", "Antony and Cleopatra", "Macbeth"), Doctor and Second Lawyer, Husband and Mi Fu (Bertolt Brecht's "The Caucasian Chalk Circle", "The Good Person of Seczhwan"), Arrived Doctor (Anton Chekhov's "Ward No 6"), King Basilio's Servant, Citizen (Pedro Calderón de la Barca's "Life is a Dream"). David Uplishashvili has toured Germany, Greece, Italy, Switzerland, the Great Britain, France, Australia, Argentina, Turkey and Israel with the Rustaveli Theatre. In 1980, he was awarded a State Prize of Azerbaijan for playing a leading role in the film "Birthday". In 1990, he became an Honored Artist of Georgia.

თბილისის
ზაკარია
უფლისაშვილის
ოპერის და
ბალეტის
სახელმწიფო
თეატრის
ორკესტრი

Tbilisi
Zakaria
Paliashvili
State Opera
and Ballet
Theatre
Orchestra

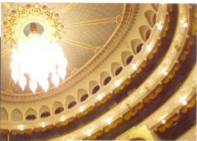
თბილისის ზაქარია ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო თეატრი
Tbilisi Zakaria Paliashvili State Opera and Ballet Theatre

თბილისის ზაქარია ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო თეატრი 1851 წელს დაარსდა. ის ქართული კულტურის ერთ-ერთი შეუღებარებელი სიმბოლოა. თეატრის შენობა ფსევდომაურითანულ სტილშია აგებული და მნიშვნელოვან არქიტექტურულ ძეგლს წარმოადგენს. თეატრის რეპერტუარი უზაიარესად მოიცავს ქართულ და იტალიურ ოპერებს, კლასიკურ და თანამედროვე ბალეტებს. თეატრში რეგულარულად იმართება სიმფონიური და კამერული მუსიკის კონცერტები, რომლებშიც მონაწილეობენ მსოფლიოში ცნობილი მუსიკოს-შემსრულებლები და მუსიკალური კოლექტივები.

The Tbilisi Zakaria Paliashvili State Opera and Ballet Theatre was founded in 1851. It is one of the unique symbols of the Georgian culture. The theatre is built in pseudo-Mauritanian style and represents one of the most important architectural monuments of Tbilisi. Its repertoire mostly includes Georgian and Italian operas, as well as classical and contemporary ballets. The company frequently holds symphony and chamber music concerts with participation of the world famous artists and musical ensembles.

The Tbilisi State Opera has successfully toured numerous countries around the world.

თეატრის დასის გასტროლები მრავალჯერ გაიმართა დიდი წარმატებით მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში.

თეატრის სცენაზე არაერთხელ წარსდგნენ საყოველთაოდ აღიარებული მუსიკოსები – ჯუზეპინო სტრეპონი, ფილიპო შალიაპინი, ლევ სობინოვი, მანლიო ზენცი, მოსტრატ კაბაღე, ზოსე კარვასი, ფრუო ფურლანეტო, იური ბაშმეტი, გილან კრემერი, დენ ტებანგერი, ლუქსო თორაძე, ალექსანდრე კორსანტა და სხვები.

თბილისის მღვდარი მუსიკალური ტრადიციებით გამოჩენულ ოპერის თეატრში მოღვაწე მრავალი ქართველი ხელოვანის კარიერა წარმატებით გაგრძელდა მსოფლიოს სცენებზე. მათ შორის არიან მომღერლები – ვანო სარაჯიშვილი, ზურაბ ანჯაფარიძე, ნოდარ ანდღულაძე.

მავალა ქართული, ზურაბ სოტკელავა, ლამარა ქციონა, მუგვა ამირანაშვილი, ცისანა ტატიშვილი, პაატა ზურჭულაძე, ლალო ათაგული, თამარ ივერი (ჯეჯახიშვილი), იანო-თამარ ალიბეგაშვილი, ზადრი მახინრაძე, ეთერ ლამარიანი (ქციონა), ნინო სურგულაძე, ნინო მანაძე, მოცეკვავეები – ვახტანგ ჭაბუკიანი, ნინო ანანიშვილი, ირმა ნიორაძე, ნეკა ცისკარიძე და ა. შ.

სხვადასხვა დროს თეატრში მოღვაწეობდნენ გამოჩენილი დირიჟორები – ევგენი მიქელაძე, ივანე და ვახტანგ ფალიაშვილები, იდისკო დიმიტრიადი, გივი მხიფიარაშვილი, ჯანსუღ კახიძე...

2004 წლიდან თეატრის მმართველია დავით საღვარელიძე

Famous artists, who performed for the Tbilisi State Opera, include Giuseppina Strepponi, Fyodor Shalyapin, Lev Sobinov, Montserrat Caballé, José Carreras, Ferruccio Furlanetto, Yuri Bashmet, Gidon Kremer, Dan Ettinger, Alexander Toradze, Alexander Korsantia, etc.

Georgian artists, who once performed with the Tbilisi Opera and Ballet Theatre, known for its rich musical traditions, and made successful international careers, include Vano Sarajishvili, Zurab Anjaparidze, Nodar Andguladze, Makvala Kasrashvili, Zurab Sotkilava, Lamara Chkonia, Medea Amirashvili, Tsisana Tatishvili, Prata Burchuladze, Lado Atanesh, Tamar Iveri (Javakhsishvili), Iano-Tamar Alibegashvili, Badi Maisuradze, Eter Lamoris (Chkonia), Nino Sunguladze, Nino Machadze, Vakhtang Chabukiani, Nino Ananishvili, Irma Nioredze, Nika Tsiskaridze, etc.

Famous conductors who worked for the Tbilisi Opera and Ballet Theatre, include: Evgenie Mikeldadze, Ivane Palashvili, Vakhtang Palashvili, Odyssey Dimitriad, Givi Arzmaparashvili, Djansug Kakhadze...

შოთა რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრი

The Rustaveli Theatre

რუსთაველის თეატრი 1879 წელს აღდგენილი პროვინციული ქართული თეატრის მემკვიდრეა.

1921 წელს თეატრს დიდი ქართველი პოეტის შოთა რუსთაველის სახელი ეწოდა.

რუსთაველის თეატრის შენობა 1901 წელს აიგო არქიტექტორებმა გვიანდელი ბაროკოსა და როკოკოს სტილის ორნამენტთა გამოყენებით.

რუსთაველის თეატრში მოღვაწეობდნენ გამოჩენილი ქართველი რეჟისორები: კონსტანტინე მარჯანიშვილი, ალექსანდრე ახმეტელი, დიმიტრი ალექსიძე, არჩილ ჩხარტიშვილი, მიხეილ თუმანიშვილი, თეიმურ ჩხვიძე, გიზო ფორდანიანი... დღეს ეს თეატრს სახელგანთქმული რეჟისორი რობერტ სტურუა ზელმძღვანელობს.

რუსთაველის თეატრმა ქართულ თეატრალურ ხელოვნებას მსოფლიო აღიარება მოუტანა: „რობერტ სტურუამ, რუსთაველის თეატრის მიუღმა კულექტივმა, დაგვიმტკიცა, რომ ქართველი თეატრალური ხელოვნების ოსტატებისგან შეიძლება ვის-წავლოთ, როგორ დავდგათ „შექაპირი“ – იუწყებოდა „გარდანიანი“ 1979 წელს რუსთაველეთა ტროუფალური გასტროლების დროს ედინბურგის ფესტივალზე.

The Rustaveli Theatre is a legacy of the professional Georgian theatre, restored in 1879. In 1921, the theatre was named after the Georgian poet, Shota Rustaveli.

The Rustaveli Theatre was built in 1901. The architects used the ornaments of the late Baroque and Rococo styles to decorate its facade.

Famous Georgian directors, who worked for the Rustaveli Theatre include Konstantine Marjanishvili, Alexander Akhmeteli, Dimitri Akhondze, Archil Chkhartishvili, Mikhail Tumanishvili, Temur Chkhedze, Gogo Zhordania and others. Robert Sturua is Artistic Director of the Rustaveli Theatre.

The Rustaveli Theatre has brought world recognition to the Georgian theatre. "...Robert Sturua, the entire company of the Rustaveli Theatre, have proved that we can learn from Georgian artists how to stage Shakespeare," The Guardian wrote in 1978, about the triumphant tour of the Rustaveli Theatre at the Edinburgh festival.

pp 2234

50
06.11.2013
02.00.00.03

018/1667

თბილისის ზაქარია ფალიაშვილის სახელობის
ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო თეატრის
განვითარებისა და საზოგადოებასთან ურთიერთობის
დეპარტამენტი

Tel: (+995 32)14 32 03
www.opera.ge

Tbilisi State
Opera and Ballet Theatre
Development and Public Relations Department